ECLI:LV:AT:2022:1103.11354029618.5.L
Lieta Nr. 11354029618, SKK-534/2022
Krimināllietu departaments

# Latvijas Republikas Senāts
## LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 3.novembrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Inese Laura Zemīte, Inguna Radzeviča, Aivars Umiņskis,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2022.gada 31.maija lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmā daļa noteic, ka tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Senāts konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā atkārtojis apelācijas sūdzības argumentus par to, ka tiesa nav vērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā un nepareizi izvērtējusi to ticamību un pieļaujamību. Proti, tiesa: 1) nepamatoti noteikusi augstāku ticamības pakāpi liecinieces /pers. B/ liecībām nekā apsūdzētā /pers. A/ liecībām; 2) nepamatoti atzinusi dokumentu tehniskās ekspertīzes atzinumu par izmantojamu pierādīšanā, jo eksperti izmantojuši metodi, kas ekspertīzes laikā nebija reģistrēta Tiesu ekspertu padomē, paplašinājuši pētīšanai uzdotos jautājumus, turklāt ekspertīze veikta vadītāja apliecībai, kas lietā atzīta par lietisko pierādījumu, nevis dokumentu; 3) nepamatoti atzinusi ziņas par faktiem, kas fiksētas /pers. A/ e-pasta izdrukās, par pieļaujamiem pierādījumiem, jo tās nav iegūtas un procesuāli nostiprinātas likumā noteiktajā kārtībā; 4) pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 11.panta pirmajā daļā un 20.panta pirmajā daļā noteiktos kriminālprocesa pamatprincipus, jo dokumenti – SIA „INBOX" atbilde par apsūdzētā e-pastā veikto saraksti un VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" pārsūtītā informācija par to, ka apsūdzētais Šveicē nav ieguvis vadītāja apliecību, – nav iztulkoti valsts valodā.

Senāts konstatē, ka apelācijas instances tiesa šos argumentus ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 9.nodaļas prasībām un, pamatojoties uz tiem, konstatējusi apsūdzētā /pers. A/ darbībās visas nepieciešamās un obligātās Krimināllikuma 275.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Apelācijas instances tiesa atzinusi par ticamām liecinieces /pers. B/ liecībās fiksētās ziņas par faktiem, jo pirmās instances tiesa tās vērtējusi kopsakarā ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta prasībām. Tiesa norādījusi, ka ziņas liecinieces /pers. B/ liecībās nav pretrunīgas un tās apstiprina liecinieka /pers. C/ liecībās sniegtās ziņas par to, ka /pers. A/ uzrādījis Šveicē izdotu vadītāja apliecību uz /pers. A/ vārda, ziņas, kas fiksētas /pers. A/ sarakstē viņa e-pastā par vadītāja apliecības iegādi, vēlamajām transportlīdzekļa kategorijām un apģērbu, kādā labāk fotografēties, un citos lietā iegūtajos pierādījumos, tajā skaitā dokumentu tehniskās ekspertīzes atzinumā norādītās ziņas par to, ka izsniegtā Šveices vadītāja apliecība nav izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar šāda veida apliecību izgatavošanu.

Apelācijas instances tiesa izvērtējusi dokumentu tehniskās ekspertīzes atzinumā fiksētās ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tajā skaitā ekspertes /pers. D/ un /pers. E/ liecībās sniegtajām ziņām par ekspertīzē izmantoto metodiku un izpētes jautājumiem, un atzinusi, ka pirmās instances tiesa pamatoti nav konstatējusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu atzīt ekspertu atzinumu par nepieļaujamu pierādījumu. Savukārt pirmās instances tiesa atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 203.panta otrās daļas 10.punktu un norādījusi, ka eksperta atzinumā fiksētās ziņas, kas pārsniedz lēmumā par ekspertīzes nozīmēšanu uzdoto jautājumu robežas, atbilst minētajai tiesību normai.

Apelācijas instances tiesa motivēti noraidījusi /pers. A/ apelācijas sūdzības argumentu, ka e-pasta izdrukās fiksētās ziņas nav pieļaujamas pierādīšanā, un norādījusi, ka tās pievienotas krimināllietas materiāliem likumā noteiktajā kārtībā. Turklāt lietas materiāliem ir pievienots minētā e-pasta izdruku tulkojums (*1. sējuma 160. lapa*). Lietas 1. sējuma 79. un 80. lapā atrodas no Šveices kompetentās iestādes saņemtās informācijas tulkojums par to, ka apsūdzētais nav ieguvis auto vadītāja tiesības Šveicē.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti ir saistīti ar atšķirīgu viedokli par lietā iegūto pierādījumu vērtējumu un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.pantu.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmajā daļā norādītais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, tiesa

**nolēma**:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.